

BRÄNNPUNKTEN

Ärgång 36 · Nr 1 · Januari 1978

Årets gladaste fest — Pensionärsfesten

Fler glada ansikten hittar du inne i tidningen.
De här tre pensionärerna, Eric Persson, Tage Gustavsson och
Curt Peterson, har tillsammans 154 anställningsår.

Brännpunkten
Höganäskoncernens
personaltidning

Ansvarig utgivare: Marianne Quist

Layout: Evert Danielsson

Tryckeri: AB Boktryck

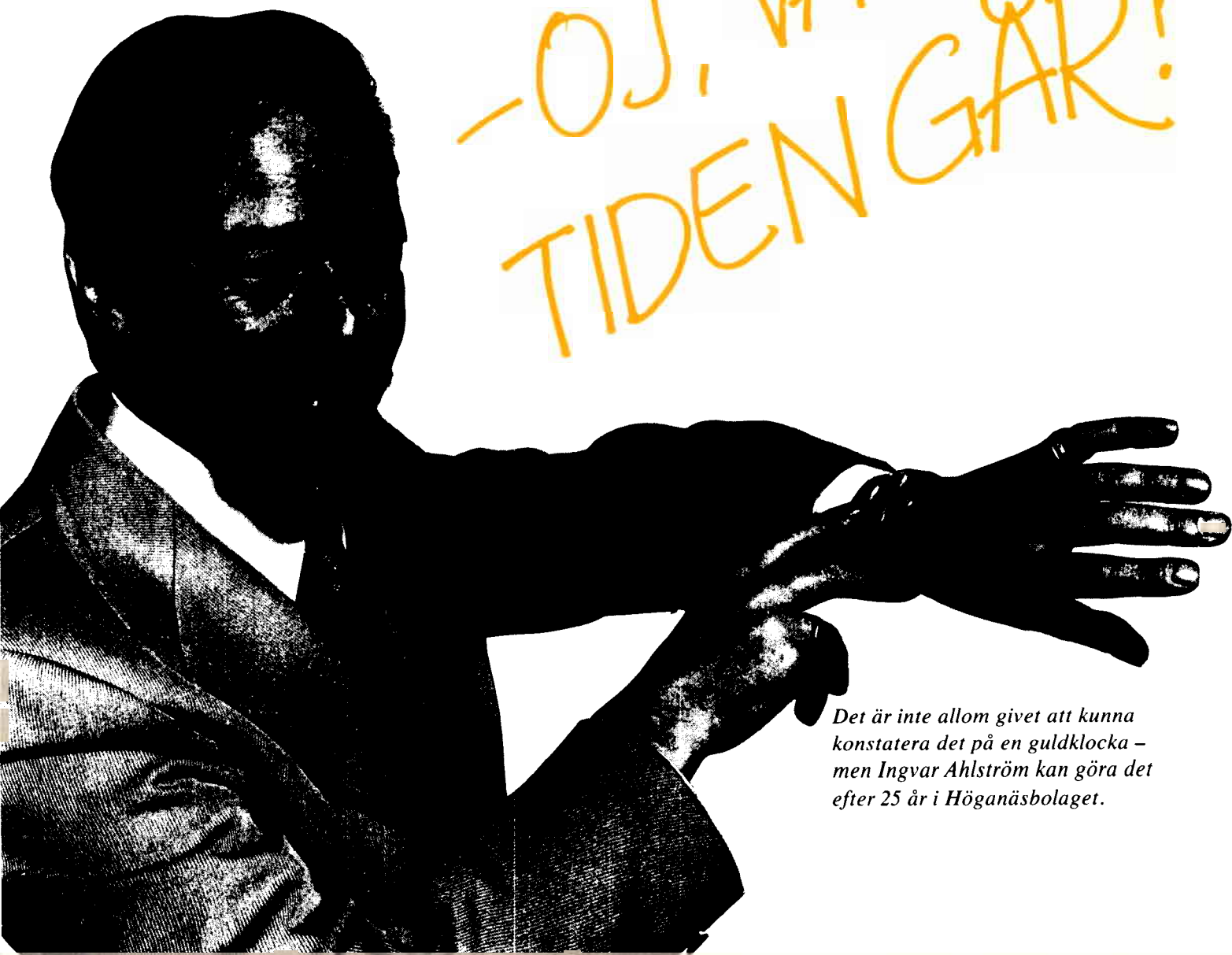
Copyright: Höganäs AB

Höganäs

REDAKTION Marianne Quist – huvudredaktör
Bo Olausson – redaktör
Margaretha Snygg – sekreterare

Adress till personaltidningen:
Brännpunkten, Höganäs AB,
Fack, 263 01 HÖGANÄS
tel. 042/42400

-OJ, VAD
TIDEN GÅR!

*Det är inte allom givet att kunna
konstatera det på en guldlocka –
men Ingvar Ahlström kan göra det
efter 25 år i Höganäsbolaget.*

Arets första nummer av vår tidning är helt tillägnat 1977 års pensionärer och anställda med 25 års tjänst inom koncernen. Det är den bästa hyllning vi i redaktionen kan ge till jubilarerna. Vi tror att de som deltog i festligheterna tycker det är trevligt att framöver kunna plocka fram det här numret för att minnas – både dagen och arbetskamraterna.
Så håll till godo!

Det var den 7 december 1977 som årets pensionärer hyllades i Folkparken, Höganäs. Ett dignande julbord kunde jubilarerna och övriga gäster fröjda sig åt och att det uppskattades var det ingen tvekan om.

59 av årets 70 pensionärer hade infunnit sig till festligheterna för att ta emot pensionärsgåvan, äta av julbordet och lyssna till koncernchefen Ernst Geijers hyllningstal, som refereras härintill.

Pensionärernas tack till företaget framfördes av Egon Jönsson, Höganäs. Egon har arbetat 46 år i företaget och en hel del av dessa år har han varit ordförande i Fabriksklubben.

Ernst Geijer:

– De flesta av er har sett ett helt nytt företag utvecklas under den tid ni arbetat inom företaget. Vi har idag ett modernt företag med ganska acceptabel arbetsmiljö, även om det ännu finns en hel del att förbättra. Trots det finns det säkert en del som är missnöjda med arbetsmiljön och det med full rätt. I våra fabriker finns numera kontrollrum, datamaskiner, automatiska transporter. Det är något helt annat än när ni började. Förändringen kan till exempel beskrivas med att vi idag har en sligkran i Höganäs hamn som kan lossa 500 ton slig per timme. När Curt Peterson, som i år går i pension, började för 52 år sedan var det skutor med segel som kom in i hamnen. De låg tre i bredd, man langade tegel för hand, fyra åt gången, och sen väntade skutorna tills vinden blev sådan att den kunde föra dem ut ur hamnen igen. Det var en annan tid, betydligt mer fysiskt ansträngande, men inte med det jäkt vi har idag.

Påverkan utifrån

– Vårt företag har utvecklats delvis

genom det arbete vi själva har utfört men också till stor grad beroende på händelser som kommit utifrån – händelser som vi inte kunnat styra eller påverka. Det är alldeles klart att takten för sådana händelser ökat ganska drastiskt under de senaste åren. För snart fyra år sedan hade vi oljekrisen, då oljepriserna nästan femdubblades över en natt. Det ger oss fortfarande bekymmer. Den resulterade i eller bidrog åtminstone till den lågkonjunktur som drabbat inte bara oss utan i stort sett hela den industrialiserade världen. Den har bidragit till att utlösa den strukturstress vi idag befinner oss i. Vi har sålt vår teknologi billigt till ett stort antal utvecklingsländer. De har idag industrier som i många fall är större, bättre, modernare och rationellare än våra. Detta har varit möjligt med pengar från internationella bankinstitutioner eller oljeländer – pengar av en storleksordning som vi i de industrialiserade länderna inte haft tillgång till. Inte bara i Japan utan även i Sydkorea, Taiwan och Brasilien har byggts tex stålindustrier som är betydligt större och modernare än

de vi har eller antagligen kommer att få i Sverige.

Vad kan vi göra åt det?

– Det torde vara så, att den industrialiserade världen, inklusive Sverige, i framtiden bör ägna sig åt något annat än de verkligt kapitalkrävande industrierna av typ stålverk, varv. Där har vi inte längre några fördelar – andra kan göra produkterna till lägre kostnader och har tillgång till mer kapital och kan alltså producera till lägre priser. Vi måste koncentrera oss på en typ av produkter i vilka det ingår mycket teknologi på hög nivå. Där det fordras mycket kunnande, helst en typ av kunnande som inte finns att tillgå i samma utsträckning någon annanstans. Detta är lätt sagt och också möjligt att göra i begränsad omfattning. Men att göra det i så stor omfattning, att det kan lösa våra industriella problem, kommer att bli något av ett konststycke. Men det finns exempel – ett är Sandvikens hårdmetall, som definitivt är en högteknologisk produkt. Det finns en hel del amerikanska exempel typ Rank Xerox,

IBM. Kanske kan vi i liten skala nämna vårt eget järnpulver. Kanske kan vi också med den satsning vi gör på forskning så småningom komma fram med flera nya produkter som har en teknologisk nivå som gör produkterna konkurreranskraftiga på lång sikt.

Problem framför oss

– Jag tror att den lågkonjunktur som vi gått igenom och fortfarande befinner oss i för Höganäs koncernens del har nått botten. Jag tror att den devalvering som genomfördes i höstas och den kontinuerliga revalvering av den tyska marken och det engelska pundet som skett de senaste månaderna till stor del ställt till rätta de sneda konkurrensförhållandena mellan Sverige och västvärlden. Vi märker redan att det börjar bli lättare att sälja i konkurrens med tex Västtyskland på en del marknader.

– Det står klart att 1977 blir ett dåligt år. Det blir det tredje lågkonjunkturåret i följd och det är ett mer än vad vi trodde skulle komma. Det är också klart att även 1978 kommer att bli ett

dåligt år. Vi har en hel del problem framför oss, men knappast värre än att vi skall kunna ta hand om dem om vi beter oss på ett klokt sätt. Jag tror att vi som individer måste vara beredda på förändringar, att byta jobb och arbetsplatser för att kunna klara sysselsättningen totalt. Det är mycket sannolikt att vi måste stämma ner våra krav några år framåt och acceptera en utebliven standardhöjning. Ja, till och med acceptera en standardsänkning. Jag tror att vi kommer att klara det också.

Nu har ni gjort ert

– Nu har ni avslutat er insats i företaget och kan sitta och titta på när andra fortsätter lösa problem. Låt oss hoppas att ni ser på det så. Helt säkert är att de som är kvar i företaget har all anledning att vara tacksamma för de insatser ni gjort under så många år. Den standard vi har idag beror till stor del på era förtjänstfulla insatser. Och efter de slutorden utdelade koncernchefen beviset för bolagets uppskattning och tacksamhet – en plånbok med 20 kronor för varje tjänsteår.

Curt Peterson, skyddsingenjör i Höganäs, avtackas av koncernchefen Ernst Geijer. 52 år har Curt arbetat i företaget!

Årets pensionärer

Anställningsår inom parentes

Curt Peterson – Höganäs (52)
Tage Gustavsson – Bjuv (51)
Eric Persson – Höganäs (51)
Eric Ingemansson – Bjuv (49)
Folke Svensson – Bjuv (49)
Mauritz Nilsson – Höganäs (49)
Gunnar Johansson – Höganäs (49)
Reinhold Franssén – Bjuv (48)
Åke Svensson – Höganäs (48)
Karl Andersson – Höganäs (47)
Sigvard Svensson – Bjuv (47)
Egon Jönsson – Höganäs (46)
Börje Wendler – Höganäs (46)
Nils Fredriksson – Bjuv (46)
Charles Jönsson – Höganäs (45)
Edvin Andersson – Bjuv (45)
Sture Kristiansson – Höganäs (44)
Bernt Nilsson – Skromberga (44)
Åke Olsson – Bjuv (43)
Nils Nilsson – Höganäs (43)
Göte Larsson – Höganäs (42)
Börje Persson – Bjuv (41)
Gunnar Nordh – Höganäs (41)
Knut Andersson – Skromberga (40)
Gunnar Hallin – Bjuv (38)
Adils Jönsson – Skromberga (38)

Bror Alm – Bjuv (37)
Gunnar Nehag – Höganäs (36)
Sven Andersson – Höganäs (36)
Hans Holmkvist – Höganäs (36)
Jack Lindqvist – Höganäs (36)
Tage Gréen – Bjuv (36)
Stig Wallin – Höganäs Tak (36)
Olof Streifert – Bjuv (35)
Sven Ljunggren – Skromberga (34)
Agne Olsson – Skromberga (34)
Henry Persson – Skromberga (33)
Kuno Nilsson – Skromberga (32)
Bror Storm – Höganäs (32)
Hans Jönsson – Höganäs (32)
Sven Svensson – Skromberga (31)
Gustaf Wennerlund – Skromberga (31)
Folke Lindahl – Höganäs Tak (31)
Sigvard Bengtsson – Höganäs Tak (29)
Ture Fredriksson – Bjuv (29)
Uno Jönsson – Skromberga (28)
Gösta Tuveßon – Bjuv (28)
Yngve Rönn – Bjuv (26)
Ruth Bendroth – Skromberga (24)
Julia Persson – Skromberga (22)
Thage Svensson – Höganäs (21)
Harry Månsson – Höganäs (21)
Svend Cristoffersen – Bjuv (20)
Åke Näsman – Höganäs (15)
Evald Henningsson – Höganäs (11)
Karl Rosengren – Höganäs (11)
Erik Moen – Handöl (10)
Gustaf Pettersson – Höganäs (9)
Åke Fridh – Höganäs (9)
Alrik Jönsson – Bjuv (8)
Gustav Nilsson – Höganäs (8)
Leon Trzesniower – Höganäs (7)

Georg Ekström – Höganäs (7)
Walter Marmor – Höganäs (7)
Arvid Bergqvist – Handöl (7)
Ove Persson – Bjuv (5)
Tore Nilsson – Bjuv (5)
Herman Jensen – Bjuv (5)
Erik Lindblad – Höganäs Färg (4)
Torsten Fäldt – Höganäs (3)

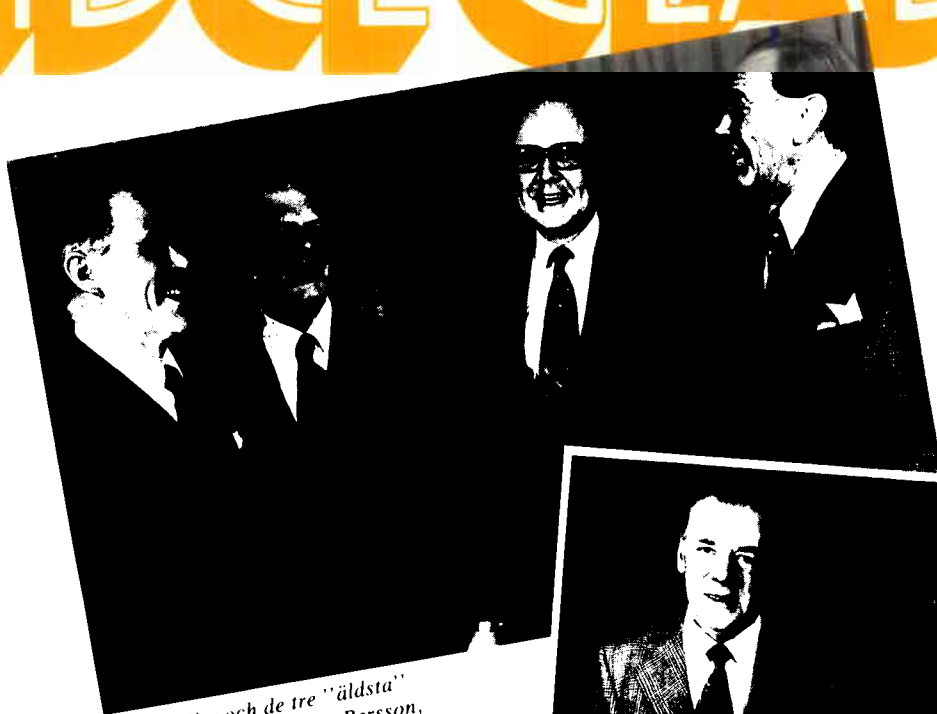
SLIPNAXOS PENSIONÄRER

hade traditionsenligt sin egen festlighet på Stadshotellet i Västervik den 16 december. 13 av årets 18 pensionärer var närvarande och de avtackades av verkställande direktören KG Thafvelin.

1977 års pensionärer
Tord Lindberg (50)
Kjell Welinder (41)
Sture Börjesson (36)
Erik Stenberg (36)
Anna Carlsson (29)
Arne Johansson (22)
Arnold Andersson (19)
Axel Hurtig (14)
Alrik Andersson (13)
Nils Dahl (10)
Johan Johansson (10)
Lilly Svensson (9)
Tage Björklund (8)
Kurt Andersson (5)
Stelios Kirmalis (5)
Oderth Engström (4)
Leo Musikka (3)
Erik Pettersson (2)

IDEL GLADA PE

**tillsammans
med glada
chefer!**

Ernst Geijer och de tre "äldsta"
pensionärerna. Från Eric Persson,
Tage Gustavsson och Curt Peterson.

Karl Andersson (t v) och Börje Wendler (t h) från
Specialtegel fabriken flankerar Joachim von
Wachenfelt.

Centralverkstadens pensionärer
tillsammans med "bossen" Bengt
Andersson. Från Nils Nilsson, Bengt
Andersson, Åke Svensson och Gunnar
Nordh.

Pensionärer från Takpappfabriken, Mauritz Nilsson och
Georg Ekström.

PENSIONÄRER

Åke Schönhult omgiven av två metallurg-pensionärer, Göte Larsson (tv) och Gunnar Johansson (th)

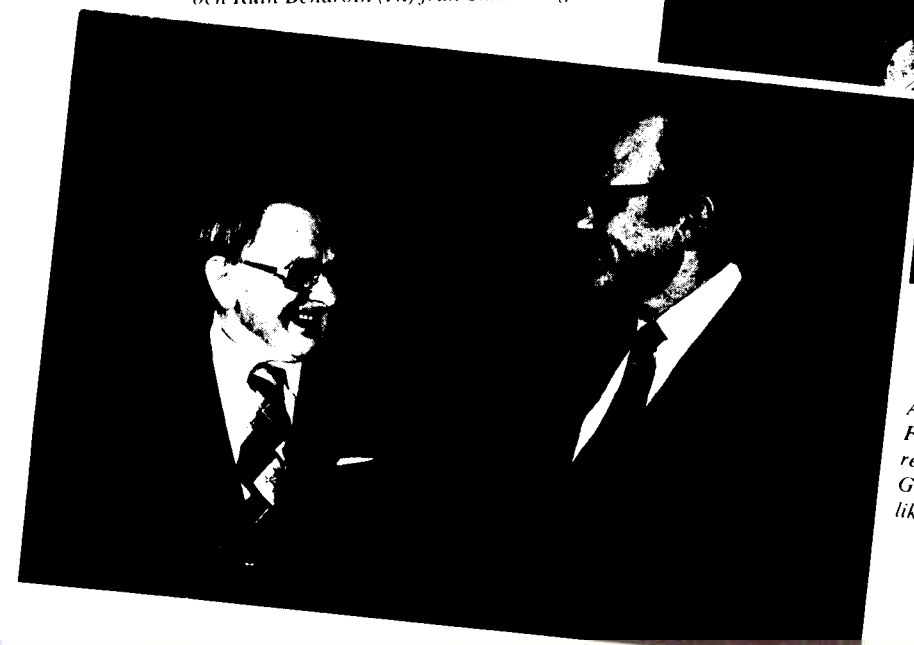
Glada ansikten från Bjuvsverken. Frv Lennart Sjöberg med pensionärerna Eric Ingemansson, Sigvard Svensson, Reinhold Franssén och Folke Svensson.

Undra på att Berne Liljegren ser glad ut. Han var den ende som hade kvinnliga pensionärer att hylla, Julia Persson (tv) och Ruth Bendroth (th) från Skrombergaverken.

Två gamla skolkamrater, nu pensionerade i samma företag. Sven Andersson och Mauritz Nilsson från Höganäs.

Årets förhandlingar avslutade! Fd Fabriksklubbens ordförande, pensionären Egon Jönsson och arbetsgivaren Ernst Geijer har av minerna att döma lyckats lika bra i den slutliga uppgörelsen.

Fyra titlar på Tages visitkort:

Det är nog inte många företag i landet som kan visa upp en sådan samling trotjänare som just Höganäsbolaget. En av dem som bidragit till detta är Tage Gustavsson, Bjuv. I över 50 år har han haft sitt dagliga knog på Bjuvsverken. Började två dagar innan han fyllde 15 – och slutade först på sin 65-årsdag!

Tage Gustavsson är född i Bjuv och han har bott och arbetat där i alla år. Fadern hade också anknytning till

Höganäsbolaget. Dock inte i Bjuvsverken, som senare skulle bli Tages arbetsplats.

Fadern jobbade i gruvan.

– Men där ville han inte att jag skulle börja. Det berodde på att han själv råkat ut för en skada i gruvarbetet. När det inte blev gruvan så återstod i princip bara ett alternativ i Bjuv och det var Bjuvsverken.

Det här berättar Tage för Brännpunkten. Som oftast då man diskuterar arbete i svunna tider kommer man in på lönen på den ”gamla goda ti-

den”. Och hur lönekuvertet såg ut har han bevarat i ett kristallklart minne.

Löneförhöjning efter två dagar

– Jodå, daglönen var 1 krona och 68 öre för mig som 14-åring. Men jag fyllde ju 15 år bara två dagar senare och då fick jag lönen höjd till 2 kronor och 44 öre om dagen.

– Jag gick hemma några år efter skolan innan jag började i fabriken. Det hade sin förklaring. Far hade nämligen räknat ut att det inte skulle löna

sig att jag arbetade. När jag arbetade så åt jag ju mera! 1:68 om dagen skulle inte räcka. Men när jag blev 15 år var det alltså dags.

Den fabrik – "tvåan" – som Tage Gustavsson fick börja i var självklart inte en fabrik av dagens märke. Att arbeta var på den tiden detsamma som att slita ont. Olycksriskerna var mångdubbelt större än vad de är idag. Men Tage klarade sig och har inte några direkta sviter efter mer än 50 års tungt arbete. De flesta åren har han arbetat som sättare, dvs lastat vagnar med olika tegel före bränning. – Det gäller att ha den rätta tekniken för att inte förstöra ryggen, anser han.

En dåtidens truck

Tage Gustavsson arbetade under sina unga år som bla "rallakörare". Ett yrke som idag har ersatts av truckar. Det gällde att köra – eller rättare sagt draga – vagnar med tegel från pressen till ladan.

– På den tiden hade vi ingen medbestämmandelag. Man fick ta det arbete där ledningen ansåg att man behövdes bäst för tillfället. Jag fick också långa sten i "trea". Under en period arbetade jag i sorteringen.

– Jag har också arbetat som "ämneböstare". Det innebar att man gjorde förarbetet till slagaren. Vi fick betalt efter hur mycket prima det blev och därför gällde det att vara så noggrann som möjligt. Men när det blev för mycket prima så fick vi påpekande om det också. Vi skulle ju helst inte tjäna "för mycket" ...

20 år som sättare

På 1950-talet började Tage Gustavsson som sättare. Ett typiskt tungt kroppsarbete. Det innebär att man sätter tegel på vagn innan det skall brännas. Det gäller att få med så mycket tegel som möjligt – och det skall helst inte rasa.

– Att lära sig jobbet som sättare tar lång tid. Det går inte att placera teglen på måfå.

– Jag tyckte det var lite tråkigt på senare år. De flesta som började i sättningen slutade ju nästan med detsamma, konstaterar Tage efter mer än två decenniers slit på just det jobbet. Han har varit på Bjuvsverken under en tidsperiod då praktiskt taget allt har ändrat sig när det gäller fabriker, maskiner och dylikt. Byggnader har brunnit ner, nya har byggts upp.

Inget skiftarbete

Vi hälsar på Tage Gustavsson hemma i villan vid Vagnmakaregatan i Bjuv. Tidigt på morgonen – åtminstone för en morgontrött redaktör. Men Tage var vaken sedan flera timmar tillbaka.

– Jag vaknar fortfarande på samma tid som när jag jobbade. Det är svårt att komma från rutinerna. Jag har ju stigit upp på samma tid under alla dessa år. Har inte jobbat skift någon gång.

Fastän han varit anställd så länge har han klarat sig över dalgångarna för Bjuvsverken utan att ha blivit permitterad. Facklig anslutning har varit en självklarhet för honom. Men helt

nöjd med tingens ordning på det fackliga området är han inte.

– Det är Stockholm som bestämmer allting. Nu i den senaste avtalsuppgörelsen fick inte vi fabriksarbetare någon nämnvärd löneökning. De pengarna gick istället till de som redan hade bättre betalt. Även vi vanliga fabriksarbetare borde ha fått bättre kompensation!

Gillar att resa

Men nu behöver inte Tage Gustavsson längre bekymra sig över lönerna. Han är ju pensionär och säger sig trivas med det. Även om han kunde ha tänkt sig att jobba kvar ännu ett tag.

– Men tiderna är ju inte sådana nu att det går att stanna kvar efter pensionsåldern. Jag har också en hel del att pyssla med här hemma. Blommor och trädgårdsskötsel har alltid intresserat mig. På vintern håller jag på med trädbeskärning. Resor till främmande länder är också ett intresse som jag har sedan länge. Men det kostar ju en del.

– Jag är inte rädd för att pensionsåren skall bli enformiga. Men jag tror att de som sitter i en lägenhet och bara har sin balkong säkert upplever tiden som dryg.

När inte drivbänkar, resor eller trädbeskärning står på programmet så kan säkert de gamla kompisarna på Bjuvsverken räkna med att Tage Gustavsson tittar ner i fabriken.

– Ja, man kan ju inte klippa av alla band med sitt jobb bara för att man blir pensionär!

”25-åringar” belönades med GULDKLOCKOR

Årets andra festlighet i koncernen var utdelningen av hedersgåvor, guld-klockor närmare bestämt, till dem som varit anställda i företaget i 25 år. 44 jubilarer firades efter att ha passerat 25-årsgränsen under 1977. 22 av dessa deltog vid en festlig tillställning på restaurang Flamman i Ekeby. Med representanter från företaget, facket, klockkommittén och jubilarernas fruar/män blev det drygt 100 personer som deltog i jubileumsfesten.

Congratulations är ett engelskt ord. Det är också en engelsk melodi, som fritt översatt till svenska blir ”Vi gratulerar”. Det var just den melodin som Skromberga Blåsorkester spelade upp när jubilarerna tågade in i restaurang Flamman. Där väntade en god middag, tal av VD Ernst Geijer, utdelning av gåvor samt dans till tonerna från blåsorkestern.

Gott tecken

VD Ernst Geijer göt lite olja på festvågorna i sitt tal till årets jubilarer genom att erinra om den verklighet som Sverige i allmänhet och Höganäsbolaget i synnerhet befinner sig i. Mot bakgrund av oljekrisen, nya isländers snabba frammarsch, den svaga konjunkturen m m varslade han om en kanske ännu större omställning under de närmaste 25 åren än den som varit under jubilarernas tid i företaget. Han konstaterade också att det är ett gott tecken att så många stannat i Höganäsbolaget under en så lång tid som 25 år. Givetvis fick också jubilarerna sin del i VD:s tal:

– Det är onekligen så att människorna i företaget är företagets största tillgång! Det är er och övriga anställdas förtjänst att Höganäsbolaget klarat sig som det gjort under åren. Det är på ert kunnande som företaget skall leva vidare och utvecklas.

Det var några av de tacksamhetens ord som riktades till jubilarerna från verkställande direktören.

Bara på ett håll

Ernst Geijer gav också en övergripande bild av framtiden för Höganäsbolaget. Han konstaterade därvidlag att det för divisionerna Byggmateriäl, Eldfast och Slipmateriäl i princip bara kunde gå på ett håll – uppåt! Detta eftersom divisionerna fått bottenkänning under rådande lågkonjunktur.

– Det stora frågetecknet är vårt järnpulver. Det allra mesta pulvret levereras till Västeuropas bilindustri, som har producerat för fullt under både 1976 och 1977. Inför det kommande året märks en viss stagnation eller någon minskning.

Att kanske få byta jobb, byta arbetsplats inom företaget under de närmaste åren var andra saker som VD trodde skulle bli verklighet för flera

människor. Han siade också om sänkt standard under de närmaste åren.

Festligheter

Efter talet var det så dags för utdelning av klockor. De 22 jubilarer som var på plats fick ta emot klockorna ur VD:s hand och mottog samtidigt en 100-hövdad applåd. Visst har de förtjänat det!

Vaktchefen Thure Knutsson tackade företaget för de fina gåvorna och förplägnaden.

På följande sidor hittar ni bilder på de närvarande klockmottagarna, vilka samtliga blev fotograferade i samband med utdelningen. I bild berättar vi också om den välsmakande måltiden och andra festligheter under kvällen. Ni möter en av jubilarerna i en intervju.

Klockan var 21.12 i restaurang Flamman då Iris Jönsson tog emot sin guld-klocka av VD Ernst Geijer. Dagen: fredagen den 25 november 1977.

Iris började för 25 år sedan

- 6-barnsmamma
- Tidningsbud på eftermiddagen
- Städerna på kvällen

– Man fattar liksom inte vart åren tagit vägen ...

Iris Jönsson, anställd vid Skrombergaverken, försöker blicka tillbaka över sina 25 år i företaget. Hon slås av samma tanke som de allra flesta, vilka belönats med guldlocka för 25 års anställning inom koncernen. Iris är idag 54 år. När hon kom till Skrombergaverken såg det helt annorlunda ut än det gör idag. Även för henne själv var tiderna annorlunda, som framgår av det här reportaget om en av årets "25-åringar".

Hon vet verkligen vad det vill säga att arbeta, Iris Jönsson i Skromberga. När hon började inom företaget så var det på kvällstid. Hon städade i gamla rörfabriken i Skromberga.

– Jag hade ingen möjlighet att arbeta på dagarna. Vi hade sex barn hemma då och alla var små. De måste passas. Men för att hushållskassan skulle kunna klara sig fick jag börja städa i fabriken om kvällarna. På eftermiddagarna körde jag ut tidningar. Det var tvunget – annars hade det inte gått ihop.

Ja, nog var det "andra tider" när Iris Jönsson gav sig ut i förvärvslivet än det är idag. Även arbetstiderna var annorlunda. I tio år höll Iris på med kvällsstädningen. Sedan började hon i produktionen när barnen hade vuxit upp.

– Då började vi klockan sex på morgnarna. Men barnen skulle ju ha sina matsäckar klara innan jag gick till jobbet så det var till att stiga upp klockan fyra på morgnarna. Men det gick det också. Det fanns inget att välja på ...

På olika ställen

Iris berättar om gamla tider utan självömkan. Det hårda arbetet som hon fick känna på var inte så ovanligt på den tiden med stora familjer och avsaknad av nymodigheter som barn-daghem. Det hårda knoget har också satt sina spår.

– Ja, jag har haft lite sjukdomar de senaste åren och nu arbetar jag bara deltid. Det är skönt. Även om jag inte tycker att jag hinner med så mycket mer på fritiden så blir det i alla fall tid att ta igen sig lite grann. Nu är ju barnen utflugna också.

– Jag har jobbat på olika ställen i fabriken. När jag började i produktionen så fick jag sätta plattor på vagnar. Det var ett jobb som jag trivdes alldeles utmärkt med. Men sedan försvann det arbetet och jag har fått rycka in lite här och där.

Arbetskamraterna

Vi träffar Iris Jönsson när hon plockar av plattor från "sprutebandet", dvs

när plattorna har glaserats. Där har hon varit för det mesta på senare tid.

– Och här trivs jag allra bäst. Arbetskamraterna är jättebra och jag vill gärna ha lite folk runt omkring mig så att jag kan byta några ord då och då. Emellanåt får jag stå och laga pallar, men då får man arbeta ensam. Det trivs jag inte med.

– Att stå och plocka plattor upplever jag visserligen som lite stressigt. Förr gick det betydligt lugnare till i produktionen. Det var inte så mekaniserat. Och så har jag ju blivit äldre.

– Vi har bara fem minuters rast per timme och det tycker jag är för kort tid. Tio minuter skulle det behöva vara.

Högtidligt

Festen på Flamman i Ekeby har hon bevarat som ett ljus minne.

– Ja, visst var det högtidligt att få gå fram till VD och ta emot en klocka. Det var förresten första gången som jag såg verkställande direktören.

– Det är alltid roligt när det uppskattas, det som man gör i företaget. Jag tror det är lätt hänt att företaget glömmer bort de äldre i vardagliga jobbet. De som är nyanställda tas om hand på ett helt annat sätt, anser Iris Jönsson.

Hennes make Ture Jönsson har också varit anställd vid Skrombergaverken. Han är idag pensionerad. De har sitt hus på Björkgatan i Ekeby och det kräver sin tid.

– Våra pojkar renoverade det åt oss 1970. Då fick jag alla de moderniteter som jag hade behövt när pojkarna var små! Men det blir inte mer tid över för det. Sedan har jag mitt handarbete också. Och hunden.

Iris tycker fortfarande om att arbeta och lösningen med deltid som hon lyckades få på våren 1977 trivs hon med.

– Får jag bara ha hälsan vill jag allt vara kvar några år till, säger "25-åringen" till Brännpunkten.

1977 års klockmottagare

Höganäs

Ingvar Ahlström
Gunnar Albertsson
Per Ekdahl
Kurt Eneroth
Willy Hallin
Sven Hedén
Harry Johansson
Thure Knutsson
Åke Kristiansson
Siv Kubja
Odd Lundberg
Gull-Maj Magnusson
Arne Nilsson

Knut Nilsson

Olle Olofsson
Börje Olsson
Nils Persson
Ture Sandberg
Bertil Zimmergren

Bjuv

Erik Johansson
Gulli-Inger Johansson
Karl Karlsson
Folke Nilsson
Josef Sobczak

Skromberga

Elsie Jönsson
Iris Jönsson
Jan Stråhlö
Ella Svensson

Höganäsarbeten

Einar Johansson
Gustaf Ståhl
Sven Wallmon

Höganäs Tak

Erling Fransson
Folke Lindahl

Axel Samuelsson

Lars Sköld
Gösta Strandberg
Stig Wallin

Handöl

Roland Paulus

SlipNaxos

Mary Andersson
Stig Björkvik
/ Lars Kjellström
Nils Primell

Gustaf Ståhl

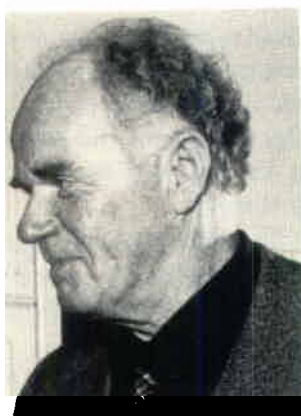
Åke Kristiansson

Ella Svensson

Folke Nilsson

Einar Johansson

Odd Lundberg

Elsie Jönsson

Iris Jönsson

Bertil Zimmergren

Ingvar Ahlström

Gunnar Albertsson

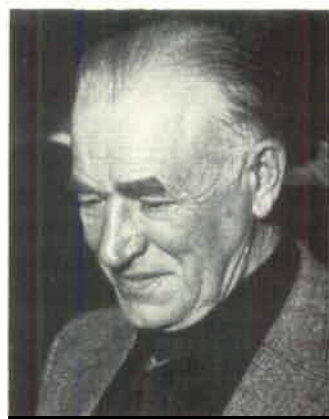
Gulli-Inger Johansson

Nils Persson

Ture Sandberg

Thure Knutsson

Harry Johansson

Sven Hedén

Jan Stråhlö

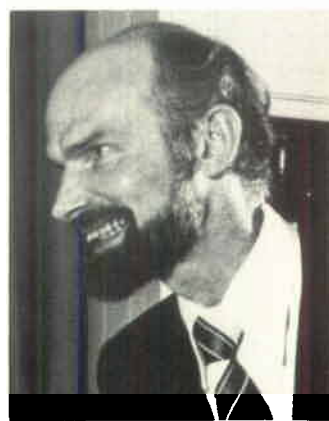
Sven Wallmon

Erling Fransson

Börje Olsson

Villy Hallin

Makarna Hallin dansar till tonerna från Skromberga Blåsorkester.

MENY

vid Högås AB:s utdelning av
hedersgåvor på restaurang Flamman,
Ekeby, 1977-11-25

SANDWICHES

GÅS MED TILLBEHÖR

CITRONFROMAGE

KAFFE

DRYCKER:

ÖL, VATTEN

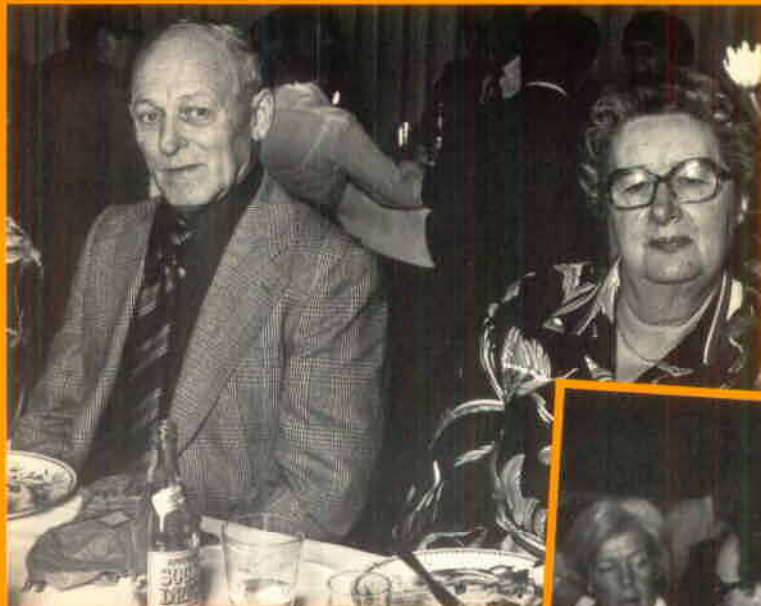
RÖDVIN

COGNAC, LIKÖR

FÖRFRISKNINGAR

Marianne Geijer omgiven av muraren Gustaf Ståhl och vaktchefen Thure Knutsson.

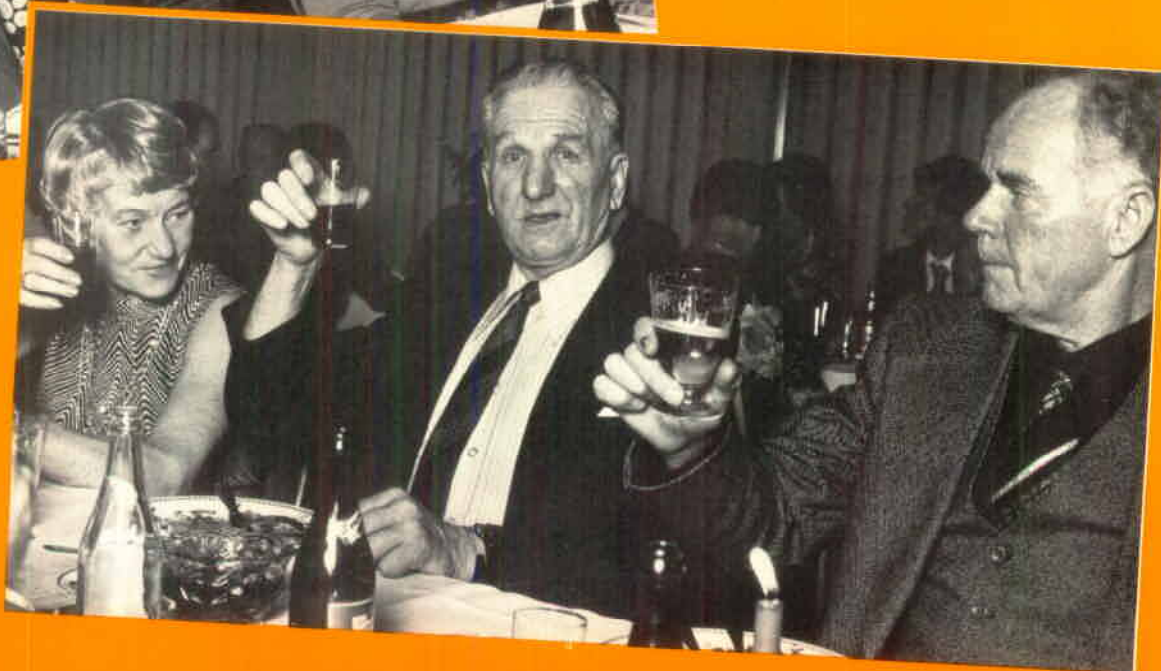
Ella Svensson, Skromberga, och hennes make lyssnar på Ernst Geijers tal.

Torsten Jönsson ser på när Vivi Green tar för sig av gåsen, medan Karl-Erik Green underhåller sig med Märta Lillgren.

Två glada ansikten, Folke Nilsson med fru Sonja från Bjuv.

Skål för de 25 åren, säger chauffören Nils Persson och muraren Einar Johansson från Höganäs. Fru Asta Johansson instämmer.

Nu kan du kolla om du har vunnit!

Pristagarna i julnumrets tävlingar och korsord har dragits.

Rätt siffra i rätt ruta

Lösning:

A	B	C	D	E	F	G	H	J
3	7	1	4	5	6	8	2	9

Pristagare:

Kerstin Dahlberg, Götagatan 2, 263 00 Höganäs
Karin Olsson, Långaröds v. 54 C, 263 00 Höganäs
Gunnar Armgren, Långaröds v. 37 A, 263 00 Höganäs

Ett askfat, Bing & Gröndahl, kommer på posten eller avhämtas på redaktionen om så är möjligt.

Vem säger vad?

Lösning:

Pratbubbla:	1 Lennart Wassvik	6 Margaretha Holmström
	2 Fredrik de Maré	7 Gerhard Bockstiegel
	3 KG Paulson	8 Björn Hallberg – Bengt Florén
	4 Wilma Johansson	9 Leif Petersson
	5 Egon Jönsson	10 Yamani

1 :a pris (Carlssonkrus):
Mats Ebbesson, Långaröds v. 54 B, 263 00 Höganäs

2 :a pris (askfat):
Rune Sörelid, Långaröds v. 76 D, 263 00 Höganäs

3 :e pris (ölmugg):
Kristian Pedersen, Tullgatan 14, 263 00 Höganäs

Avhämtas på redaktionen om så är möjligt, sändes annars per post.

Julkrysset

Vinnarna: 50 kr till vardera
Anna Nilsson, Stengatan 16, 260 51 Ekeby
Dagny Hedberg, Vipvägen 11, 263 00 Höganäs
Gösta Pettersson, Björklundsgatan 12 A, 593 00 Västervik
David Carlsson, Tegelgatan 10, 263 00 Höganäs
Magnus Håkansson, Parkgatan 4, 260 51 Ekeby

25 kr till vardera:
Marie Holmberg, Torekovsgatan 6, 263 00 Höganäs
Albert Nilsson, Ausås 2653, 262 00 Ängelholm
Stig Andersson, Viaköp PI 11, 262 00 Ängelholm
Henry Bergenholm, Bergsgatan 3, 267 00 Bjuv
Philip Jönsson, Trädgårdsgatan 3, 260 51 Ekeby

Pengarna kommer på posten!

